Rok 1915.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Część I. — Wydana i rozesłana dnia 31. marca 1915.

Nr. 1.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 18. lutego 1915 L. 19.202/pr. ex 1914 o dalszym poborze dodatków krajowych w dotychczasowej wysokości w II. półroczu roku 1914.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 3. sierpnia 1914 najmiłościwiej zatwierdzić uchwałę galicyjskiego Wydziału krajowego z dnia 16. czerwca 1914 w sprawie dalszego poboru dodatków krajowych w dotychczasowej wysokości w II. półroczu 1914 aż do czasu stanowczego ustalenia budżetu kra-

jowego na rok 1914. a to pod warunkami, unormowanymi Najwyższem postanowieniem z dnia 1. lipca 1898 i z zastrzeżeniem stanowczego ustalenia wysokości dodatków krajowych na rok 1914 na podstawie budżetu krajowego, który Sejm krajowy uchwali.

Według tego Najwyższego postanowienia pobierany będzie na mocy tej uchwały Wydziału krajowego dodatek krajowy:

a) po 72 groszy od każdej korony całej przypisanej należytości w państwowym podatku gruntowym, domowo-czynszowym, domowo-klasowym i 5% podatku od domów, wolnych od podatku czynszowego;

b) po 78 groszy od każdej korony całej przypisanej należytości w państwowych podatkach bezpośrednich osobistych, wprowadzonych ustawą z dnia 25. października 1896 Dz. u. p. Nr. 220, z wyjątkiem podatku osobisto-dochodowego, unormowanego ustawą z dnia 23. stycznia 1914 Dz. u. p. Nr. 13;

c) opodatkowani w mieście Krakowie, tudzież w powiatach krakowskim i chrzanowskim, opłacać będą dodatek do podatków pod a) wymienionych w wysokości po 68 groszy, zaś do podatków pod b) wymienionych po 74 groszy od każdej korony całej przypisanej należytości tych podatków.

C. k. Namiestnik:
Korytowski w. r.

Nr. 2.

Ustawa

z dnia 11. lipca 1914 o obowiązku właścicieli domów w stoł. król. m. Krakowie wybudowania kanałów domowych, połączenia tychże z miejskimi kanałami ulicznymi, oraz o opłatach gminnych za to połączenie.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam co następuje:

§ 1.

W obrębie gminy stoł. król. m. Krakowa obowiązany jest każdy właściciel zabudowanej realności, położonej przy placu lub ulicy, gdzie

miejski kanał uliczny istnieje, lub zostanie zaprowadzony, do wybudowania kanału domowego i połączenia go z tym kanałem, a to tak dla odprowadzenia ścieków gospodarczych i opadów atmosferycznych, jak i rozwodnionych nieczystości kloacznych, tudzież dla odpływów z zakładów przemysłowych.

Do miejskiego kanału ulicznego nie wolno odprowadzać:

a) twardego osadu, śmieci, szutru, piasku, popiołu i odpadków większej objętości, jako to: obierzyn, skorup, kości i t. p.;

b) stałych i płynnych produktów, które wskutek swego składu chemicznego lub temperatury mogłyby uszkadzać kanały lub działać szkodliwie na ich trwałość, jak np. kwasów, płynu gnojówkowego nierozcieńczonego;

c) substancyi wybuchowych i płynów łatwo zapalnych (benzyna, eter, alkohol i t. p.);

d) płynów i materyi zakaźnych, przed należytem ich zdezynfekcyonowaniem. Tyczy się to szczególniej pracowni bakteryologicznych, szpitali, domów zdrowia, pawilonów chorób zakaźnych, domów izolacyjnych i zakładów dezynfekcyjnych.

Każda realność winna mieć swój kanał domowy i swoje własne połączenie uliczne z kanałem miejskim.

§ 2.

W razie wybudowania nowego miejskiego kanału ulicznego w miejsce miejskiego kanału, istniejącego dotychczas w ulicy, lub miejskiego kanału, istniejącego w podwórzu realności (miejskiego kanału podwórzowego), z którym kanały domowe poszczególnych realności są już połączone, obowiązani są właściciele realności, te kanały domowe połączyć w myśl § 1. z nowo wybudowanym miejskim kanałem ulicznym.

O zniesieniu miejskiego kanału ulicznego lub miejskiego kanału podwórzowego postanawia w każdym poszczególnym wypadku Rada miasta.

W razie budowy miejskiego kanału ulicznego w miejsce miejskiego kanału podwórzowego ustanawia Rada miasta czasokres dla połączenia kanału domowego z tym nowym kanałem. Czasokres ten wynosić musi co najmniej 6 miesięcy, a najwięcej dwa lata. W razie budowy miejskiego kanału ulicznego w miejsce zniesionego kanału ulicznego lub w razie budowy zupełnie nowego kanału ulicznego miejskiego oznaczy Magistrat czasokres do połączenia kanału domowego z tymże kanałem miejskim.

Po bezskutecznym upływie terminów wyżej oznaczonych może Magistrat zmiany kanału domowego i połączenia ulicznego wykonać na koszt i niebezpieczeństwo właściciela realności.

§ 3.

Połączenie uliczne między zewnętrzną granicą realności a kanałem ulicznym wykona gmina m. Krakowa we własnym zarządzie.

Koszta tego połączenia aż do 10 metrów, licząc od zewnętrznej granicy realności do najbliższego miejskiego kanału ulicznego, ponosi właściciel realności, koszta zaś ponad 10 metrów ponosi gmina m. Krakowa.

Koszta wyburzenia względnie zasypania zniesionego miejskiego kanału tak ulicznego, jak podwórzowego ponosi gmina m. Krakowa.

Budowę lub przebudowę kanału domowego wykona właściciel realności własnym kosztem.

§ 4.

Przed rozpoczęciem budowy kanału domowego i połączenia tegoż z miejskim kanałem ulicznym mają być dotyczące plany przedłożone Magistratowi do zatwierdzenia, którego rozstrzygnięcie ma nastąpić w przeciągu dni 30.

§ 5.

Gmina stoł. król. m. Krakowa ma prawo pobierania jednorazowych opłat za określone w § 1. połączenie kanałów domowych z miejskimi kanałami ulicznymi, a właściciele realności są obowiązani do uiszczenia tych opłat. Za wprowadzenie do miejskich kanałów ulicznych wód opadowych z rynien dachowych zapomocą osobnych kanałów odciekowych nie są obowiązani właściciele domów do uiszczenia osobnej opłaty.

Od powyższych opłat są wolni właściciele tych domów:

1. których kanały domowe w chwili przebudowy były połączone z miejskimi kanałami podwórzowymi;

2. które znajdują się przy ulicach na podstawie §§ 16.a, 16.d, 16.e, 16.f, 16.g i 16.h, noweli do ustawy budowniczej z dnia 28. marca 1910, Nr. 89. dz. u. i rozp. kraj. otwartych, względnie uregulowanych i urządzonych.

Opłaty jednorazowe i dopuszczalne uwolnienie od tychże ustana-

wia się tylko na okres 30 lat licząc od dnia wykonania połączenia z kanałem miejskim ulicznym.

§ 6.

Wysokość opłat ustanawia się na 25 koron za każdy metr długości frontu realności.

Przy realnościach o dwu frontach należy się opłata od dłuższego frontu, właściciel realności ma jednak prawo połączyć kanały odciekowe po obu stronach swej realności.

Za połączenie kanałów domowych z realności, mających więcej jak dwa fronty, ma być wymierzoną opłata według połowy długości wszystkich frontów.

§ 7.

Opłaty wymierza Magistrat jednocześnie z zatwierdzeniem planów na budowę kanału domowego.

§ 8.

Opłaty z niniejszej ustawy się należące (§§ 5 i 6), tudzież koszta połączenia kanałów domowych z kanałami miejskimi ulicznymi (§ 3. ustęp 1.) oraz koszta budowy lub przebudowy kanałów domowych wykonanych przez Magistrat w zastępstwie właściciela realności na jego koszt i niebezpieczeństwo (§ 2. ustęp 4.) winien obowiązany do ich zapłaty uiścić w kasie miejskiej do dni 14-tu, licząc od dnia otrzymania wezwania do zapłaty, w przeciwnym razie ściągać będzie Magistrat wraz z 5% odsetkami zwłoki stosownie do przepisu § 4. ces. rozp. z 20. kwietnia 1854. Nr. 96. dz. u. p.

§ 9.

Regulamin techniczny i rozporządzenia wykonawcze do niniejszej ustawy uchwala Rada miasta.

Uchwała ta wymaga jednak do swej ważności zatwierdzenia Wydziału krajowego w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem.

§ 10.

W razie przekroczenia przepisów, objętych niniejszą ustawą, przy-

sługiwać będzie Magistratowi nakładania prawo grzywien w wysokości od 10—600 koron.

§ 11.

Przeciw wydanym na podstawie niniejszej ustawy zarządzeniom i orzeczeniom Magistratu przysługują środki prawne, przewidziane statutem miasta (§§ 106 i 108 statutu).

§ 12.

Rekurs przeciw wymiarowi opłaty, oraz przeciw zarządzeniom Magistratu z § 2. ust. 4. nie ma mocy wstrzymującej.

§ 13.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

§ 14.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych w porozumieniu z interesowanymi Ministrami.

Bad Ischl, dnia 11. lipca 1914.

Franciszek Józef w. r.
Heinold w. r.

Nr. 3.

Ustawa

z dnia 11. lipca 1914 o zezwoleniu gminie stoł. król. miasta Krakowa na pobieranie opłat gminnych na cele dobroczynności publicznej od przedstawień teatralnych i wszelkich innych przedstawień, koncertów, widowisk, zabaw oraz balów.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gmina stoł. król. miasta Krakowa pobierać będzie opłaty gminne na cele dobroczynności publicznej od koncertów, przedstawień teatralnych oraz od innych przedstawień, zabaw i balów, widowisk i produkcyi jak wogóle od wszelkich przedsięwzięć, których celem jest dostarczenie publiczności rozrywki za opłatą pobieraną bądźto w formie biletów wstępu, bądźto w innej formie.

Art. II.

Opłaty w art. I. ustanowione, będą pobierane z reguły w procentach od ceny sprzedanych biletów wstępu względnie w procentach od innej opłaty, uiszczonej za wstęp (art. III. 1 2, 3).

W przypadkach zaś, w których nie da się zastosować tego sposobu wymiaru, opłaty owe wymierzane będą w sposób ryczałtowy (art. III. 4, 5 i art. IV).

Art. III.

W szczególności ustanawia się opłaty następujące:

1. od przedstawień w teatrach rozmaitości (Varieté, orfeum, colosseum i t. p.), od kabaretów, dalej od przedstawień w teatrach świetlnych, jak kinematografu lub inne tego typu już istniejące lub w przyszłości powstać mogące przedsiębiorstwa, 20% od ceny biletów wstępu;

2. od tych przedstawień teatralnych, na których ciąży już 5% opłata na rzecz emerytalnego funduszu artystów teatrów miejskich, 5% od ceny biletów;

3. od przedstawień teatralnych, nie objętych ustępem drugim, od koncertów, balów, widowisk, produkcyi i innych przedstawień i przedsięwzięć w rozumieniu art. I., po 10% od ceny biletów lub innej opłaty za wstęp.

Tu należą między innemi także: wieczorki, poranki, żywe dzienniki, loterye fantowe, festyny, kiermasze, wszelkiego rodzaju wystawy, panoramy, fotoplastikony, menażerye, wzloty balonów i aeroplanów i inne widowiska zabawowe lub sportowe, rauty, reduty i t. p.

4. Kawiarnie, restauracye i t. p. inne przedsiębiorstwa, które urządzają bezpłatne koncerty lub jakiekolwiek inne widowiska, czy produkcye, opłacać mają ryczałt od 10 hal. do 20 K. za każdy dzień koncertu, czy widowiska. Wysokość ryczałtu w każdym poszczególnym przypadku ustali Magistrat zależnie od frekwencyi gości.

Te postanowienia o ryczałcie odnoszą się także:

a) do tych wszystkich przedsiębiorstw, które za urządzane przez nie widowiska i przedstawienia w rozumieniu artykułu I. pobierają od publiczności opłatę w taki sposób, iż nie da się zastosować wymiaru procentowego, o jakim mowa w ustępie 1. 2. i 3. tego artykułu; oraz:

b) do przedsiębiorstw, utrzymujących dla rozrywki swych gości gramofony, automatyczne fortepiany i wogóle inne automaty świetlne (mutuoskopy), automaty muzyczne, wokalne i t. p.

5. Od każdego karuzelu i huśtawki pobieraną będzie opłata ryczałtowa w stosunku po 15 koron miesięcznie za czas prowadzenia przedsiębiorstwa.

Art. IV.

Zabawy, przedstawienia i t. p. (art. I.), urządzane przez stowarzyszenia, służące wyłącznie celom towarzyskim, oświatowym lub humanitarnym, nie podlegają opłacie:

a) jeżeli one leżą w okresie statutowej działalności odnośnych stowarzyszeń, oraz

b) jeżeli wstęp na nie dozwolony jest tylko członkom stowarzyszenia lub ich rodzinom.

Stowarzyszenia te mają jednak uiszczać postanowioną w tej ustawie opłatę od wstępów pobieranych od osób, nie będących ich członkami.

Magistrat może w tych przypadkach pobierać w miejsce opłaty procentowej opłatę ryczałtową.

Art. V.

Nie podlegają opłacie:

a) odczyty i wykłady, mające na celu szerzenie oświaty,

b) przedstawienia i tym podobne w art. I. i III. opisane widowiska, urządzane w budynkach szkolnych przez uczniów szkół ludowych, średnich lub wyższych zakładów naukowych.

Art. VI.

Nie kosztujące więcej niż 1 koronę bilety wstępu na przedstawienia teatralne i koncerty nie podlegają opłacie.

Przepis ten odnosi się tylko do przedstawień teatralnych w ścisłem tego słowa znaczeniu, t. j. do dramatów, oper i operetek, tudzież

do koncertów, nie połączonych z innemi widowiskami lub z podawaniem potraw i napojów.

Art. VII.

Osoby, urządzające przedstawienia i widowiska, w art. I. i III. wymienione, odpowiedzialne są za wniesienie do Kasy miejskiej opłat, ustawą niniejszą ustanowionych.

Opłaty zaległe ściągać będzie od nich Magistrat na podstawie §. 4. rozporządzenia cesarskiego z dnia 20. kwietnia 1854, Dz. p. p. Nr. 96.

Art. VIII.

Przepisy wykonawcze, które wyda Magistrat jednocześnie z wprowadzeniem tej ustawy w życie, zawierać będą szczegółowe postanowienia co do sposobu uiszczania opłat, wymiaru ryczałtu i kontroli.

Art. IX.

Przekroczenia niniejszych przepisów, o ile nie podlegają pod postanowienia powszechnej ustawy karnej, karać będzie Magistrat miasta Krakowa grzywną do 200 koron lub w razie nieściągalności aresztem do 20 dni.

Art. X.

Niniejsza ustawa wchodzi w życie w miesiąc po jej ogłoszeniu, a jednocześnie traci moc obowiązująca ustawa z dnia 15. stycznia 1910, Nr. 48 Dz. u. kraj.

Art. XI.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych w porozumieniu z Moim Ministrem Skarbu.

Bad Ischl dnia 11. lipca 1914.

Franciszek Józef w. r.

Heinold w. r. **Engel** w. r.

Nr. 4.

Ustawa

z dnia 23. grudnia 1914 o wyłączeniu przysiółków Łęki i Bulina ze związku gminy Trzemeśnia, powiatu Myślenice i utworzeniu z nich samoistnej gminy administracyjnej pod nazwę »Łęki z Buliną«.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Przysiółki Łęki i Bulina wyłącza się ze związku gminy Trzemeśnia, powiatu Myślenice i tworzy się z nich samoistną gminę administracyjną pod nazwą »Łęki z Buliną«.

Art. II.

Do trzech miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy ma być Rada gminna w Trzemeśni rozwiązaną, a natomiast mają być zarządzone i przeprowadzone wybory do Rady gminnej w Trzemeśni i w Łękach z Buliną.

Art. III.

Ustawa ta wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. IV.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 23. grudnia 1914.

Franciszek Józef w. r.

Heinold w. r.

Nr. 5.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 4. listopada 1914 L. VIIa. 10.186, którem w porozumieniu z Wydziałem krajowym po wysłuchaniu wniosków Prezydenta miasta i Rady miejskiej w Krakowie i po zasięgnięciu opinii c. k. krajowej Rady zdrowia zmienia się postanowienia §§-ów 3. ustęp 1. i 8. ustęp 6, statutu stałej Komisyi sanitarnej w mieście Krakowie, wydanego rozporządzeniem c. k. Namiestnictwa z dnia 24. lipca 1893 L. 46.776 Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 43.

I.

§. 3. ust. 1. ma odtąd brzmieć jak następuje:

Komisya sanitarna składa się z 14-tu członków, wybranych przez Radę miasta, w połowie ze swego grona, w połowie ze znawców, zamieszkałych w gminie. Za znawców uważać należy osoby, mające ze swego stanowiska lub zawodu styczność z hygieną publiczną.

II.

§. 8. ust. 6. ma odtąd brzmieć, jak następuje:

Do ważności uchwał potrzebną jest obecność przynajmniej 5-ciu członków, prócz przewodniczącego. Uchwały zapadają większością głosów obecnych.

c. k. Namiestnik:
Korytowski w. r.

Nr. 6.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 13. lutego 1915 L. 1022/pr. którem na mocy §. 9. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 15. lutego 1857 Dz. p. p. Nr. 33 ustanawia się sposób, w jaki odbywać się ma meldowanie obcych, przyjętych na mieszkanie przez osoby prywatne w miejscowościach: Kozy, Bestwina, Bestwinka i Dankowice, powiatu bialskiego.

§ 1.

Postanowienia obwieszczenia z dnia 29. lutego 1888 Dz. ust. kraj. Nr. 29 co do meldowania obcych, przyjętych na mieszkanie przez osoby prywatne, mają stosować się także do miejscowości Kozy, Bestwina, Bestwinka i Dankowice, powiatu bialskiego.

§ 2.

Przekroczenie tych przepisów meldunkowych, o ile nie podlegają orzecznictwu sądów na podstawie § 320 u. k. karane będą według rozporządzenia ministeryalnego z d. 2. kwietnia 1858 Dz. p. p. Nr. 51.

§. 3.

Obwieszczenie niniejsze wchodzi w wykonanie natychmiast po ogłoszeniu.

C. k. Namiestnik:
Korytowski w. r.

Nr. 7.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa galicyjskiego z dnia 2. października 1914, L. 21.719 pr.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 4. września 1914 zatwierdzić najmiłościwiej następującą uchwałę Sejmu krajowego z dnia 18. lutego 1914 o poborze dodatków powiatowych od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie Brzeskim w roku 1911.

Uchwała

Reprezentacyi powiatowej w Brzesku zezwala się w myśl postanowień § 23 ustawy z dnia 17. czerwca 1874 Dz. u. kr. Nr. 51 pobie-

rać w roku 1911 dodatki powiatowe w wysokości 62% (sześćdziesiąt dwa) od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie przypisanych z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego, a to obok 18% dodatku na cele drogowe, przepisanego §-em 12 ustawy z dnia 10. grudnia 1907 Dz. u. kr. Nr. 155.

C. k. Namiestnik:
Korytowski w. r.

Nr. 8.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa galicyjskiego z d. 2. października 1914, L. 21.720 pr.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 4 września 1914 zatwierdzić najmiłościwiej następującą uchwałę Sejmu krajowego z dnia 18. lutego 1914 o poborze dodatków powiatowych od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie Brzeskim w roku 1912.

Uchwała

Reprezentacyi powiatowej w Brzesku zezwala się w myśl postanowień § 23 ustawy z dnia 17. czerwca 1874 Dz. u. kr. Nr. 51 pobierać w roku 1912 dodatki powiatowe w wysokości 61% (sześćdziesiąt jeden) od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie przypisanych z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego, a to obok 18% dodatku na cele drogowe, przepisanego §-em 12 ustawy z dnia 10. grudnia 1907 Dz. u. kr. Nr. 155.

C. k. Namiestnik:
Korytowski w. r.

Nr. 9.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa galicyjskiego z dnia 2. października 1914, L. 21.718/pr.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 4. września 1914 zatwierdzić najmiłościwiej następującą uchwałę Sejmu krajowego z dnia 18. lutego 1914 o poborze dodatków powiatowych od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie Brzeskim w r. 1913.

Uchwała

Reprezentacyi powiatowej w Brzesku zezwala się w myśl postanowień § 23 ustawy z dnia 17. czerwca 1874 Dz. u. kr. Nr. 51 pobierać w roku 1913 dodatki powiatowe w wysokości 70% (siedmdziesiąt) od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie przypisanych z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego, a to obok 18% dodatku na cele drogowe przepisanego §-em 12. ustawy z dnia 10. grudnia 1907 Dz. u. kr. Nr. 155.

C. k. Namiestnik:
Korytowski w. r.

Nr. 10.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa galicyjskiego z dnia 1. października 1914, L. 21.714/pr.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 4. września 1914 zatwierdzić najmiłościwiej następującą uchwałę Sejmu krajowego z dnia 25. lutego 1914 o poborze dodatków

powiatowych od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie Brzeskim w roku 1914.

Uchwała

Reprezentacyi powiatowej w Brzesku zezwala się w myśl postanowień § 23 ustawy z dnia 17. czerwca 1874 Dz. u. kr. Nr. 51 pobierać w roku 1914 dodatki powiatowe w wysokości 80% (ośmdziesiąt) od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie przypisanych z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego, a to obok 18% dodatku na cele drogowe przepisanego §-em 12. ustawy z dnia 10. grudnia 1907, Dz. u. kr. Nr. 155.

C. k. Namiestnik:
Korytowski w. r.

KRAKÓW. — DRUK W. L. ANCZYCA I SPÓŁKI.